

Sygn. akt VIII U 353/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2017 r. w Gliwicach

sprawy A. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 18 grudnia 2015 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. K. prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2015r.
- umarza postępowanie w części uwzględniającej żądanie ubezpieczonego na mocy decyzji z dnia 4 lutego 2016r.
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 353/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. po rozpoznaniu wniosku z 9 stycznia 2015 roku odmówił ubezpieczonemu A. K. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu swojego stanowiska odwołujący wskazał, iż organ rentowy wadliwie nie zaliczył mu pracy w szczególnych warunkach pracy świadczonej od 14 listopada 1983 roku do 30 listopada 1985 roku w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B. oraz w bliżej sprecyzowanych okresach w spółce (...) z siedzibą w K.. W obu tych przypadkach, jak podkreślał ubezpieczony, pracował on jako maszynista żurawi samojezdnych (podpadających pod pracę maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych – poz. 3 wykazu A, dział V powołanego wyżej rozporządzenia). W konsekwencji, jak wskazywał odwołujący, legitymuje się on ponad 15-letni stażem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych (w szczególnym charakterze). Do odwołania skarżący dołączył świadectwo pracy wystawione przez spółkę (...).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. w związku z przedłożeniem przez odwołującego się nowych dokumentów wydał 4 lutego 2016 roku kolejną decyzję – także odmowną. Tym razem przyjął on, że ubezpieczony wykazał 14 lat 9 miesięcy i 24 dni pracy w szczególnych warunkach (szczególnym charakterze), zaliczając do tego okresy pracy w spółce (...). Organ rentowy ponownie odmówił uwzględnienia stażu skarżącego w takich warunkach (charakterze) w okresie od 14 listopada 1983 roku do 30 listopada 1985 roku, tj. pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony A. K. w dniu (...) ukończył 60 lat, legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 25 lat, 10 miesięcy i 18 dni. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W wystawionym świadectwie pracy pracodawca (...) Przedsiębiorstwo (...) w B. wskazał, że ubezpieczony zatrudniony był w Przedsiębiorstwie od 14 listopada 1983 roku do 30 listopada 1985 roku na stanowisku operatora sprężarki, następnie zaś na stanowisku operatora żurawia.

Ubezpieczony 7 listopada 1983 roku skierował podanie do Dyrekcji Przedsiębiorstwa (...) w B. z prośbą o zatrudnienie w charakterze operatora koparki. Komisja kwalifikacyjna przeanalizowała dokumentację kandydata i przeprowadziła z nim rozmowę pod kątem jego kwalifikacji jako operatora sprężarki. Ubezpieczony – wobec tego, że posiadał uprawnienia niezbędne do wykonywania pracy na tym stanowisku - 14 listopada 1983 roku zawarł umowę o pracę w charakterze operatora sprężarki. Przez pierwszych kilka dni odwołujący pracował w warsztacie. Następnie wykonywał prace pomocnika operatora żurawia.

W dniu 2 czerwca 1984 roku ubezpieczony uzyskał uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych (żurawi samojezdnych oraz wieżowych wszystkich typów). Po tej dacie ubezpieczony świadczył pracę jako operator żurawia samojezdnego ((...)) do końca swego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B.. Odwołujący u tego pracodawcy wykonywał pracę na budowach po 8 do 12 godzin dziennie. Prace operatora żurawia wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego, uprawnienia maszynistów ciężkich maszyn – k. 20; przesłuchanie ubezpieczonego – k. 30)

W istocie stan faktyczny między stronami pozostawał w niniejszej sprawie bezsporny. Nie dotyczyło to jednak charakteru zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B.. Na tę okoliczność sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, dopuszczając dowody wskazane powyżej. Z treści umowy o pracę z 14.11.1983 roku i dokumentacji sporządzonej przez pracodawcę przed zatrudnieniem ubezpieczonego wynikało, że odwołujący początkowo formalnie zatrudniony był na stanowisku operatora sprężarki. Z zeznań ubezpieczonego wynika natomiast, że pracy operatora sprężarki nigdy nie wykonywał. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, z których wynika, że w okresie w którym formalnie zajmował stanowisko operatora sprężarki, faktycznie wykonywał prace

pomocnika operatora żurawia, świadczy o tym zaświadczenie wydane przez dyrektora Przedsiębiorstwa z którego wynika, że od 14.11.1983 r ubezpieczony wykonuje prace pomocnika operatora żurawia samochodowego. Analiza dokumentacji osobowej prowadzi także do wniosku, iż w pewnym momencie ubezpieczony zatrudniony został na stanowisku operatora żurawia, a mianowicie świadczy o tym dokument z 24.01.1985 r z którego wynika, iż ubezpieczony zajmuje stanowisko operatora żurawia sprężynowego, dokument z dnia 10.08.1985 r z którego wynika, że ubezpieczony zajmuje stanowisko operatora żurawia.

Również wprost ze świadectwa pracy ubezpieczonego wynika, że ostatnim zajmowanym przez ubezpieczonego stanowiskiem było stanowisko operatora żurawia.

Biorąc pod uwagę dokumentację osobową, zeznania ubezpieczonego, datę zdobycia uprawnień operatora żurawia wieżowego (02.06.1984 r) Sąd przyjął, że ubezpieczony co najmniej od 24.01.1985 r (data wystawienia pierwszego dokumentu ze wskazaniem stanowiska operatora żurawia) wykonywał pracę operatora żurawia.

Stan faktyczny Sąd oparł na dokumentacji opisanej powyżej i zeznaniach ubezpieczonego. Przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków okazało się niemożliwe, albowiem świadek T. S. zmarł, świadek S. S. przebywa poza granicami kraju - z zaświadczenia wydanego przez Ministra Spraw Wewnętrznych Administracji wynika, że nie posiada on aktualnie zameldowania na pobyt stały na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Ponieważ D. S. zatrudniony został w okresie w którym odwołujący nie był już pracownikiem (...) Przedsiębiorstwa (...) w B., przeprowadzenie dowodu z jego zeznań okazało się niecelowe.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po dniu 31 grudnia 1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31 grudnia 1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W niniejszej sprawie bezsporne pozostawało, iż ubezpieczony ukończył wiek emerytalny 60 lat, legitymował się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym co najmniej 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym oraz nie przystąpił do OFE.

Okolicznością sporną pozostawało natomiast posiadanie przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W stanowiącym załącznik do powołanego wyżej rozporządzenia wykazie A, dziale V poz. 3 jako pracę w szczególnych warunkach w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych wymieniono „prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych”. W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie wykazało w sposób jednoznaczny, że ubezpieczony przynajmniej w okresie od 24.01.1985 r (data wystawienia pierwszego dokumentu ze wskazaniem stanowiska operatora żurawia) do 30 listopada 1985 wykonywał pracę maszynisty ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych - jako operator żurawia. Żurawie samojezdne kołowe i wieżowe stanowiły przykład takich ciężkich maszyn, co wynika wprost z treści nabytych przez ubezpieczonego 2 czerwca 1984 roku uprawnień, stwierdzonych przez Komisję E.-Kwalifikacyjną Dla Maszynistów Ciężkich (...) Budowlanych i (...).

Natomiast ostatecznie bezsporne – skutek wydania przez organ rentowy kolejnej decyzji – stał się staż pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach w spółce (...).

Uwzględnienie ostatecznie zaliczonych przez organ rentowy okresów pracy odwołującego się w szczególnych warunkach, powiększonych o 10 miesięczny okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B. na stanowisku operatora żurawia samojezdnego oznaczało, że ubezpieczony legitymuje się ponad 15 letnim okresem stażu pracy w szczególnych warunkach (14 lat 9 miesięcy i 24 dni + 10 miesięcy daje łącznie 15 lat 7 miesięcy i 24 dni). W konsekwencji należało uznać – wbrew stanowisku organu rentowego - że odwołujący spełnił wszystkie konieczne warunki do uzyskania emerytury w wieku 60 lat. Tym samym, mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 1 stycznia 2015r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożony został wniosek przez ubezpieczonego (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Ponadto na podstawie art. 477¹³ § 1 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie w części uwzględniającej żądanie ubezpieczonego na mocy decyzji (...) Oddział w O. z 4 lutego 2016 roku. tj. dotyczącej zaliczenia pracy ubezpieczonego w spółce (...) jako pracy w szczególnych warunkach.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w pkt 3 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804) w brzmieniu aktualnym na dzień wniesienia odwołania.

(-) SSR del. Magdalena Kimel